

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Olbińska

w obecności oskarżyciela : Prokuratora Agaty Kowalskiej

po rozpoznaniu dnia 15 maja 2018 r. , 02 sierpnia 2018 r. i 24 września 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

1. P. B. , syna D. i I. z d. S. , ur. (...) w Ł.
2. S. G. (1) , syna M. i K. z d. W. , ur. (...) w W.

oskarżonych o to, że :

w dniu 15 października 2017 roku w J. w budce ochroniarskiej mieszczącej się przy ul. (...) , woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu wraz z innym nieustalonym mężczyzną , dokonali rozboju na osobie H. B. w ten sposób , iż używając przemocy polegającej na uderzaniu go pięściami po twarzy i głowie spowodowali u niego obrażenia ciała w postaci : masywnego krwiaka okularowego oczodołu prawego z obrzękiem powieki , rany tłuczonej łuku brwiowego prawego , obrzęku tkanek miękkich policzka prawego powodującego asymetrię twarzy , krwiaka podoczodołowego po stronie lewej , złamania kości nosowych kilkuodłamowe z przemieszczeniem w lewo z obrzękiem tkanek miękkich nosa , złamania kości twarzoczaszki : złamania ściany przyśrodkowej i dolnej oczodołu prawego z przemieszczeniem i stłuczeniem oka prawego z masywnym wylewem pod spojówkowym oraz wstrząśnienie siatkówki centralnej oka prawego skutkujące rozstrojem zdrowia na czas powyżej siedmiu dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. a następnie zabrali w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 490 zł , saszetkę wartości 50 zł , telefon komórkowy marki N. wartości 200 zł , dowód osobisty w/w i legitymacji służbowej pracownika ochrony ogólnej wartości strat 740 zł na szkodę H. B.

tj. czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

1. Oskarżonego P. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje , zaś na podstawie art 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;
2. Oskarżonego S. G. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje , zaś na podstawie art 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności ;
3. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu P. B. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15 października 2017 r. godz. 06.35 r. do dnia 15 maja 2018 r. godz. 12.05;
4. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie 2 wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu S. G. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15 października 2017 r. godz. 06.35 r. do dnia 15 maja 2018 r. godz. 12.05 ;

5. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonych S. G. (1) i P. B. obowiązek częściowego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz H. B. solidarnie kwoty 500 zł (pięćset złotych) ;
6. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata P. W. kwotę 723,24 zł (siedemset dwadzieścia trzy złote dwadzieścia cztery grosze) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego P. B. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;
7. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata A. B. (1) kwotę 723,24 zł (siedemset dwadzieścia trzy złote dwadzieścia cztery grosze) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego S. G. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;
8. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego P. B. i S. G. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 201/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 października 2017 r. około godziny 04.00. oskarżeni P. B. , S. G. (1) i nieustalony mężczyzna o imieniu K. spożywali alkohol na osiedlu (...) w J. woj. (...). Następnie oskarżeni P. B. , S. G. (1) i nieustalony mężczyzna o imieniu K. około 04.21. poszli do budki ochrony mieszczącej się przy ul. (...) w J. , woj. (...) przy wjeździe do osiedla (...). Oskarżony P. B. pożyczył od pełniącego wtedy dyżur na ochronie tego osiedla pokrzywdzonego H. B. telefon komórkowy by zadzwonić po taksówkę . Następnie oskarżony P. B. oddał ten telefon pokrzywdzonemu H. B. i wraz z oskarżonym S. G. (1) i nieustalonym mężczyzną o imieniu K. odeszli od budki ochrony i wrócili z powrotem na osiedle . Około godz. 04:31 oskarżony P. B. ponownie przyszedł do budki ochrony znajdującej się przy ul. (...) w J. , woj. (...) przy wjeździe do osiedla (...). Oskarżony P. B. znowu pożyczył telefon komórkowy od pokrzywdzonego H. B. i zadzwonił z tego telefonu. Następnie oddał telefon pokrzywdzonemu . W tym czasie podeszli do nich oskarżony S. G. (1) i nieustalony mężczyzna o imieniu K. . Oskarżony S. G. (1) i nieustalony mężczyzna o imieniu K. oraz oskarżony P. B. zaczęli się kłócić z pokrzywdzonym H. B. i zażądali od niego zwrotu kwoty 100 zł jaką rzekomo miał mu pożyczyć oskarżony P. B. . Pokrzywdzony H. B. odmówił oddania tych pieniędzy twierdząc iż oskarżony P. B. żadnych pieniędzy mu nie pożyczał . Następnie oskarżony S. G. (1) przeszukał ubranie pokrzywdzonego H. B. . Po czym oskarżeni P. B. , S. G. (1) i nieustalony mężczyzna o imieniu K. odeszli od budki ochrony , kierując się ponownie w stronę osiedla . Po około 20 minutach około godz. 04:56 oskarżony P. B. ponownie wrócił do budki ochrony i znów pożyczył od pokrzywdzonego H. B. telefon komórkowy i niego dzwonił . Po chwili ponownie do budki ochrony podeszli oskarżony S. G. (1) i nieustalony mężczyzna o imieniu K. . Mężczyźni ci zaczęli rozmawiać z oskarżonym P. B. i pokrzywdzonym oraz kolejny raz zażądali zwrotu pieniędzy w kwocie 100 zł jakie rzekomo pokrzywdzonemu miał pożyczyć oskarżony P. B. , mimo iż oskarżeni S. G. (1) i P. B. doskonale wiedzieli iż pokrzywdzony nie pożyczał żadnych pieniędzy . Pokrzywdzony H. B. ponownie odmówił zwrotu tych pieniędzy . Następnie po tym jak oskarżony S. G. (1) i nieustalony mężczyzna o imieniu K. odeszli od budki ochrony , oskarżony P. B. ponownie zadzwonił z telefonu pokrzywdzonego H. B. . Po czym oddał mu ten telefon. Następnie oskarżony P. B. poszedł za oskarżonym S. G. (1) i nieustalonym mężczyzną o imieniu K. w stronę osiedla . Około godziny 05.20 oskarżony P. B. wrócił do budki ochrony i wszedł do niej sam. Następnie oskarżony P. B. będąc w środku budki ochrony uderzył pokrzywdzonego H. B. pięścią w twarz powodując krwawienie u pokrzywdzonego . Krew pokrzywdzonego H. B. zbrudziła ubranie oskarżonego P. B.. Następnie wykorzystując stan bezbronności pokrzywdzonego oskarżony P. B. zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki N. o wartości 200 zł należący do pokrzywdzonego H. B. i o godz. 05.23 uciekł z budki ochrony w stronę osiedla . Tam oskarżony P. B. spotkał oskarżonego S. G. (1) i nieustalonego mężczyznę o imieniu K. i poinformował ich o tym co się stało . Następnie oskarżony S. G. (1) wraz z nieustalonym mężczyzną o imieniu K. podeszli do budki ochrony i weszli do niej o godz. 05.29.. Tam oskarżony S. G. (1) kilkakrotnie uderzył pokrzywdzonego

H. B. pięścią w twarz i w głowę zaś nieustalony mężczyzna o imieniu K. krzyżąc zażądał by pokrzywdzony oddał pieniądze które miał mu rzekomo pożyczyć oskarżony P. B. . Następnie oskarżony S. G. (1) wspólnie z nieustalonym mężczyzną o imieniu K. wykorzystując fakt bezbronności pokrzywdzonego zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 490 zł , saszetkę wartości 50 zł , dowód osobisty pokrzywdzonego H. B. i legitymację służbową pracownika ochrony na dane H. B. (k. 175-176) .

W wyniku działania oskarżonych P. B. i S. G. (1) pokrzywdzony H. B. doznał obrażeń ciała w postaci : masywnego krwiaka okularowego oczodołu prawego z obrzękiem powieki , rany tłuczonej łuku brwiowego prawego , obrzęku tkanek miękkich policzka prawego powodującego asymetrię twarzy , krwiaka podoczodołowego po stronie lewej , złamania kości nosowych kilkuodłamowe z przemieszczeniem w lewo z obrzękiem tkanek miękkich nosa , złamania kości twarzoczaszki : złamania ściany przysrodkowej i dolnej oczodołu prawego z przemieszczeniem i stłuczeniem oka prawego z masywnym wylewem pod spojówkowym oraz wstrząśnienie siatkówki centralnej oka prawego skutkujące rozstrojem zdrowia na czas powyżej siedmiu dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k.. (k. 180)

Przebieg tego zdarzenia został zarejestrowany przez kamery monitoringu osiedla (...) w J. (k. 175-176) .

Oskarżony S. G. (1) został następnie w dniu 15 października 2017 r. około godz. 06.35 zatrzymany przez patrol policji z KP w J. w składzie sierż. A. B. (2) i mł. asp. J. P. . Podczas zatrzymania na odzieży oskarżonego S. G. (1) stwierdzono ślady krwi . Następnie patrol policji z KP w J. w składzie sierż. A. B. (2) i mł. asp. J. P. zatrzymał również oskarżonego P. B. od którego odzyskano telefon komórkowy marki N. należący do pokrzywdzonego H. B. . Podczas zatrzymania na odzieży oskarżonego P. B. stwierdzono ślady krwi. Następnie oskarżeni P. B. i S. G. (1) zostali przewiezieni do KPP w L. , gdzie zostali poddani badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu . Oskarżony S. G. (1) miał w I badaniu wykonanym o godz. 07:17 - 0,49 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , w II badaniu wykonanym o godz. 07:54 - 0,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 7) . Oskarżony P. B. miał w I badaniu wykonanym o godz. 07:04 - 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , w II badaniu wykonanym o godz. 07: 12 - 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 8) .

Oskarżony S. G. (1) ma ukończone 19 lat, jest kawalerem , nie pracuje , nie ma nikogo na utrzymaniu , był karany (k. 489) , nie był leczony odwykowo ani psychiatrycznie . Z opinii sądu psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 11 stycznia 2018 r. (k. 263-266) wynika iż u oskarżonego S. G. (1) nie rozpoznano choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego . Rozpoznano natomiast szkodliwe używanie alkoholu oraz uzależnienie od kannabinoli i mefedronu . Ten stan psychiczny oskarżonego w odniesieniu do zarzucanego mu czynu nie zniósł ani nie ograniczał zdolności kierowania swoim postępowaniem (poczytalność nie budzi wątpliwości) . Nieprawidłowy rozwój osobowości . Oskarżony S. G. (1) może brać udział w czynnościach procesowych oraz prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny .

Oskarżony P. B. ma ukończone 19 lat, kawaler , nie pracuje , nie ma nikogo na utrzymaniu , był karany (k. 486) , nie był leczony odwykowo ani psychiatrycznie .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonych S. G. (1) (k. 93-94, k. 113 , k. 202 , 322 i k. 469-470) i P. B. (k. 101-102 , k. 118 , k. 204 , k. 321 i k. 467-469) zeznań świadków : A. B. (2) (k. 15 i k. 472) , J. P. (k. 45 i k. 473) i W. Ż. (k. 22 i k. 472-473) oraz dokumentów w postaci protokołu zatrzymania osoby (k. 3 i k. 5) , protokołu badania stanu trzeźwości (k. 7 i k. 8) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 9-11, k. 12-14) , protokołu oględzin (k. 19-21, 21a-21c) , protokołu przeszukania osoby (k. 25-27, k. 28-31) , protokołu przeszukania pomieszczeń mieszkalnych (k. 34-35, k. 38-39) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 42-44) , materiału poglądowego (k. 57) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 58-60) , protokołu okazania (k. 72-75) , materiału poglądowego (k. 76) , protokołu okazania osoby (k. 78-81) , protokołu oględzin (k.82-86, k. 87, k. 88, k. 89) , zaświadczenia o tożsamości (k. 114, k. 119) , karty karnej (k. 157, k. 158) , protokołu oględzin rzeczy (k. 161-162a) , protokołu pobrania materiału porównawczego (k. 166-167, k. 173) , pokwitowania (k. 172) , odpisu protokołu oględzin zapisu z monitoringu (k. 175-176) , opinii lekarska (k. 180) , opinii z zakresu badań genetycznych (k. 228-234, k. 267-277) , opinii sądu- psychiatrycznej (k. 263- 266) , karty karnej (k. 486, k. 489) ,

zawiadomienia o zwolnieniu ze sprawy (k. 451, k. 452) i opinii psychologicznej (k. 512-513) oraz częściowo zeznań świadka H. B. (k. 52 c , k. 170 , k. 471-472 i k. 494-495) .

Oskarżeni P. B. i S. G. (1) stanęli pod zarzutem , iż : w dniu 15 października 2017 roku w J. w budce ochroniarskiej mieszczącej się przy ul. (...) , woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu wraz z innym nieustalonym mężczyzną , dokonali rozboju na osobie H. B. w ten sposób , iż używając przemocy polegającej na uderzaniu go pięściami po twarzy i głowie spowodowali u niego obrażenia ciała w postaci : masywnego krwiaka okularowego oczodołu prawego z obrzękiem powieki , rany tłuczonej łuku brwiowego prawego , obrzęku tkanek miękkich policzka prawego powodującego asymetrię twarzy , krwiaka podoczodołowego po stronie lewej , złamania kości nosowych kilkuodłamowe z przemieszczeniem w lewo z obrzękiem tkanek miękkich nosa , złamania kości twarozczaszki : złamania ściany przysrodkowej i dolnej oczodołu prawego z przemieszczeniem i stłuczeniem oka prawego z masywnym wylewem pod spojówkowym oraz wstrząśnienie siatkówki centralnej oka prawego skutkujące rozstrojem zdrowia na czas powyżej siedmiu dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. a następnie zabrali w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 490 zł , saszetkę wartości 50 zł , telefon komórkowy marki N. wartości 200 zł , dowód osobisty w/w i legitymacji służbowej pracownika ochrony ogólnej wartości strat 740 zł na szkodę H. B. to jest popełnienia czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

Oskarżony S. G. (1) w postępowaniu przygotowawczym częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazując iż przyznaje się do spowodowania obrażeń ciała u pokrzywdzonego H. B. nie przyznał się natomiast do dokonania kradzieży (k. 93, k. 113 i k. 202 i 322) . Oskarżony S. G. (1) w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił iż w dniu 15 października 2017 r. razem z oskarżonym P. B. i z poznanym jakiś czas wcześniej chłopakiem o imieniu K. podeszli do budki ochrony znajdującej się przy wjeździe na osiedle „(...) w J.” . Wcześniej spożywał alkohol i zażywał narkotyki . Doszło do kłótni z tym ochroniarzem , który się ich czepiał . Podczas tej kłótni z tym ochroniarzem K. mógł żądać od niego pieniędzy . Następnie on zaczął bić tego ochroniarza pięścią po twarzy i głowie . Oskarżony S. G. (1) stwierdził w swoich dalszych wyjaśnieniach iż następnie K. zabrał saszetkę należącą do tego ochroniarza . Oskarżony S. G. (1) stwierdził iż nie pamięta ze względu na stan nietrzeźwości czy wtedy w budce ochroniarza był z nimi oskarżony P. B. , jednak musiał być skoro ujawniono przy nim telefon należący do tego ochroniarza. Po tym zdarzeniu spotkał kolegów którzy kazali mu wrócić do tej budki ochroniarza by sprawdzić co stało się temu ochroniarzowi , co też zrobili (k. 93-94 i k. 113) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony S. G. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu jednak stwierdził iż nie popełnił tego czynu wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym P. B. (k. 469) . Oskarżony S. G. (1) wyjaśnił iż tego dnia pił alkohol na osiedlu (...) wraz z oskarżonym P. B. i poznanym jakiś czas wcześniej chłopakiem o imieniu K. , ponadto on i K. zażywali narkotyki . Gdy wracali ze stacji benzynowej gdzie poszli po alkohol to K. zobaczył iż oskarżony P. B. daje pokrzywdzonemu H. B. kwotę 100 zł i zaczął go nakręcać by coś z tym zrobić . Poszli we dwóch do budki ochroniarza i zaczęli się kłócić z pokrzywdzonym H. B. o zwrot tych pieniędzy . Oskarżony P. B. znajdował się wtedy na zewnątrz budki . Następnie wyszli z K. budki. Po chwili do tej budki ponownie wrócili z K. , bo oskarżony P. B. gdzieś zniknął. Wtedy przeszukał ubranie pokrzywdzonego H. B. . Następnie zaczął bić H. B. , jednak jak wychodzili z tej budki to nic z niej nie wziął . Ponadto oskarżony S. G. (1) stwierdził iż wcześniej zanim pojawiła się kwestia pożyczania przez oskarżonego P. B. pokrzywdzonemu H. B. tych 100 zł oskarżony P. B. pożyczal od pokrzywdzonego telefon.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego S. G. (1) w niewielkim zakresie w którym narozprawia przed Sądem przyznał się do popełnienia tego czynu i wyjaśnił iż to on kilkakrotnie uderzył pokrzywdzonego H. B. pięścią w twarz i głowę oraz że chcieli od pokrzywdzonego wymusić zwrot kwoty 100 zł jaką miał mu rzekomo pożyczyć oskarżony P. B. . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego J. S. S. G. (2) są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : A. B. (2) (k. 15 i k. 472) , J. P. (k. 45 i k. 473) i świadka H. B. (k. 52 c , k. 170 , k. 471-472 i k. 494-495) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dowodami w postaci : postaci protokołu zatrzymania osoby (k. 3 i k. 5) , protokołu badania stanu trzeźwości (k. 7 i k. 8) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 9-11, k. 12-14) , protokołu oględzin (k. 19-21, 21a-21c) , protokołu przeszukania osoby (k. 25-27, k. 28-31) , protokołu przeszukania pomieszczeń mieszkalnych (k. 34-35, k. 38- 39) , protokołu zatrzymania

rzeczy (k. 42-44) , materiału poglądowego (k. 57) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 58-60) , protokołu okazania (k. 72-75) , materiału poglądowego (k. 76) , protokołu okazania osoby (k. 78- 81) , protokołu oględzin (k.82-86, k. 87, k. 88, k. 89) , zaświadczenia o tożsamości (k. 114, k. 119) , protokołu oględzin rzeczy (k. 161-162a) , protokołu pobrania materiału porównawczego (k. 166-167, k. 173) , odpisu protokołu oględzin zapisu z monitoringu (k. 175-176) , opinii lekarska (k. 180) i opinii z zakresu badań genetycznych (k. 228-234, k. 267-277) .

Sąd nie dał wiary pozostałej części wyjaśnień oskarżonego S. G. (1) zwłaszcza w zakresie jakim opisał przebiegu tego zdarzenia i rolę w nim oskarżonego P. B. . Wyjaśnienia oskarżonego S. G. (1) w tym zakresie są niejasne , wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne . Przedstawiona przez oskarżonego S. G. (1) wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony która ma na celu pomniejszenie jego winy i winy oskarżonego P. B. , jednak nie znalazła ona potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie należy podnieść iż przebieg tego zdarzenia został zarejestrowany przez kamery monitoringu zamontowane przy budce ochroniarza na osiedlu (...) w J. (k. 175-176) . Z zapisu tego wyłania się zupełnie inny przebieg tego zdarzenia niż opisał oskarżony S. G. (1) w swoich wyjaśnieniach . Z zapisu tego wynika iż oskarżeni S. G. (1) i P. B. oraz nieustalony mężczyzna o imieniu K. od początku działali wspólnie i w porozumieniu a ich rola podczas tego zdarzenia była ściśle określona . Należy wskazać iż oskarżeni S. G. (1) i P. B. oraz nieustalony mężczyzna o imieniu K. trzykrotnie podchodzili do budki ochrony by wymusić na pokrzywdzonym H. B. zwrot pieniędzy w kwocie 100 zł jakie pokrzywdzonemu H. B. miał rzekomo pożyczyć oskarżony P. B. . Przy czym oskarżeni doskonale wiedzieli iż oskarżony P. B. nie pożyczył pokrzywdzonemu żadnych pieniędzy . Podczas drugiego pobytu przy budce ochroniarza o godz. 04:31 oskarżony S. G. (1) w obecności oskarżonego P. B. i nieustalonego mężczyzną o imieniu K. przeszukał ubranie pokrzywdzonego (co wynika z zapisu z monitoringu k. 175) . Następnie po kłótniach z pokrzywdzonym na temat zwrotu tych pieniędzy oskarżony P. B. o godz. 5.20 sam wchodzi do budki ochroniarza a o godz. 5.23 wybiega z niej z telefonem pokrzywdzonego w ręku (co wynika z zapisu z monitoringu k. 175-176) . Należy wskazać z opinii Zakładu (...) z dnia 19 grudnia 2017 r. (k. 228 -234) i z dnia 18 stycznia 2018 r. (k. 267-277) wynika iż ujawniono ślady krwi pochodzące od pokrzywdzonego H. B. na ubraniach i rzeczach na których ujawniono DNA pochodzące od oskarżonego P. B. . Tym samym nie tylko oskarżony S. G. (1) ale również oskarżony P. B. spowodował obrażenia ciała u pokrzywdzonego H. B. . Oskarżony S. G. (1) spowodował obrażenia ciała u pokrzywdzonego gdy przebywał w buce ochroniarza w godz. 05.29.-05.41. . Natomiast oskarżony P. B. spowodował obrażenia ciała pokrzywdzonego wcześniej bo pomiędzy godz. 05.20 a 05.23 (k. 175-176) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego S. G. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Oskarżony P. B. w postępowaniu przygotowawczym podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (k. 101) i podczas przesłuchania na posiedzeniu w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania (k. 118) częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazując iż przyznaje się do tego że zabrał telefon należący do pokrzywdzonego . Oskarżony P. B. wyjaśnił iż tamtego dnia pożyczał od pokrzywdzonego H. B. którego znał wcześniej telefon z którego chciał zamówić taksówkę . Wtedy byli z nim oskarżony S. G. (1) i wcześniej poznany chłopak o imieniu K.. Ten K. zaczął coś krzyczeć do pokrzywdzonego a on wystraszył się i będąc w szoku zapomniał oddać pokrzywdzonemu telefon i pobiegł do domu . Nie widział kto uderzył pokrzywdzonego (k. 101-102) . Natomiast w podczas kolejnych przesłuchań w postępowaniu przygotowawczym oskarżony P. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 204 i k. 321) .

Na rozprawie przed Sądem oskarżony P. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił iż tego dnia pił alkohol na osiedlu z oskarżonym S. G. (1) i poznanym wcześniej chłopakiem o imieniu K. . Wobec faktu iż rozładowały im się komórki wszyscy trzej podeszli budki ochrony i od pokrzywdzonego H. B. – którego wcześniej znał pożyczył telefon by zadzwonić po taksówkę. Gdy oddawał pokrzywdzonemu ten telefon kolegą wydawało się dał pokrzywdzonemu H. B. kwotę 100 zł . Po chwili ponownie wrócili we trzech do tej budki i on ponownie pożyczył od H. B. telefon i dzwonił z niego z zewnątrz budki . Natomiast oskarżony S. G. (1) i K. weszli do budki ochroniarza i zaczęli się kłócić z pokrzywdzonym H. B. o zwrot tych 100 zł . Oskarżony P. B. w swoich dalszych wyjaśnieniach stwierdził iż wystraszył się tej sytuacji i uciekł stamtąd przez nieuważę nie zwracając telefon pokrzywdzonemu H. B. i

nie był świadkiem jako doszło do pobicia pokrzywdzonego . Ponadto oskarżony P. B. stwierdził iż tego dnia nie dawał pokrzywdzonemu żadnych pieniędzy (k. 467-469) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego P. B. w niewielkim zakresie w którym przyznał się że zabrał telefon komórkowy należący do pokrzywdzonego H. B. . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego P. B. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : A. B. (2) (k. 15 i k. 472) i J. P. (k. 45 i k. 473) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dowodami w postaci : postaci protokołu zatrzymania osoby (k. 3 i k. 5) , protokołu badania stanu trzeźwości (k. 7 i k. 8) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 9-11, k. 12-14) , protokołu oględzin (k. 19-21, 21a-21c) , protokołu przeszukania osoby (k. 25-27, k. 28-31) , protokołu przeszukania pomieszczeń mieszkalnych (k. 34-35, k. 38-39) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 42-44) , materiału poglądowego (k. 57) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 58-60) , protokołu okazania (k. 72-75) , materiału poglądowego (k. 76) , protokołu okazania osoby (k. 78- 81) , protokołu oględzin (k.82-86, k. 87, k. 88, k. 89) , zaświadczenia o tożsamości (k. 114, k. 119) , protokołu oględzin rzeczy (k. 161-162a) , protokołu pobrania materiału porównawczego (k. 166-167, k. 173) , odpisu protokołu oględzin zapisu z monitoringu (k. 175-176) , opinii lekarska (k. 180) i opinii z zakresu badań genetycznych (k. 228-234, k. 267-277) .

Sąd nie dał wiary pozostałej części wyjaśnień oskarżonego P. B. zwłaszcza w zakresie w którym opisał przebieg tego zdarzenia i swoją w nim rolę . Wyjaśnienia oskarżonego P. B. w tym zakresie są niejasne , wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne . Przedstawiona przez oskarżonego P. B. wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony która ma na celu uwolnienie go od odpowiedzialności za popełniony czyn , jednak nie znalazła ona potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Wyjaśnienia oskarżonego P. B. w tym zakresie nie zasługują na wiarę z takich samych powodów z jakich Sąd nie dał wiary części wyjaśnień oskarżonego S. G. (1) . Dodatkowo należy ponownie wskazać iż przebieg tego zdarzenia opisany przez oskarżonego P. B. pozostaje w sprzeczności z zapisem z monitoringu pokazującym przebieg tych wydarzeń (k. 175-176) . Należy wskazać iż oskarżony P. B. o godz. 5.20 sam wszedł do budki ochroniarza a o godz. 5.23 wybiega z niej z telefonem pokrzywdzonego w rękę (co wynika z zapisu z monitoringu k. 175-176) . Z opinii Zakładu (...) z dnia 19 grudnia 2017 r. (k. 228 -234) z dnia 18 stycznia 2018 r. (k. 267-277) wynika iż ujawniono ślady krwi pochodzące od pokrzywdzonego H. B. na ubraniach i rzeczach na których ujawniono DNA pochodzące od oskarżonego P. B. . Tym samym również oskarżony P. B. spowodował obrażenia ciała u pokrzywdzonego H. B. podczas swojego pobytu w budce ochrony między godziną 05:20 a 05:23 a następnie wykorzystując stan bezbronności pokrzywdzonego zabrał w celu przywłaszczenia jego telefon komórkowy N. o wartości 200 zł , a następnie po opuszczeniu tej budki poinformował o tym fakcie oskarżonego S. G. (1) i nieustalonego mężczyznę o imieniu K. , który po kilku minutach przyszedł do budki ochrony i kontynuowali działania podjęte przez oskarżonego P. B. powodując dalsze obrażenia ciała u pokrzywdzonego i wykorzystując stan jego bezbronności zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 490 zł , saszetkę wartości 50 zł , dowód osobisty pokrzywdzonego H. B. i legitymację służbową pracownika ochrony na dane H. B.. Gdyby przebieg tego zdarzenia był taki jak przedstawił oskarżony P. B. w swoich wyjaśnieniach na jego ubraniu nie znajdowały by się ślady krwi należącej do pokrzywdzonego .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego P. B. jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał w całości zeznaniom świadków : A. B. (2), J. P. i W. Ź. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadków A. B. (2) (k. 15 i k. 472) i J. P. (k. 45 i k. 473) funkcjonariuszy KP w J. wynika iż w dniu 15 października 2017 r. z polecenia oficera dyżurnego KP w J. około godz. 06:25 udali się na Osiedle (...) w J. gdzie miało dojść do pobicia pracownika ochrony . Po przyjeździe na miejsce pokrzywdzony H. B. opisał im przebieg tego zdarzenia oraz jakie rzeczy w wyniku tego zdarzenia zostały mu skradzione i wygląd sprawców tego rozboju . Z dalszych zeznań tych świadków wynika iż na podstawie opisu pokrzywdzonego ustalono iż sprawcami tego rozboju mogli być oskarżeni S. G. (1) i P. B.. W toku penetracji osiedla około godziny 06.35 udało im się zatrzymać oskarżonego S. G. (1) który miał na sobie zakrwawione ubranie . Oskarżony S. G. (1) przyznał iż raz uderzył pokrzywdzonego i że by z nim wtedy oskarżony P. B.. Po chwili udało im się zatrzymać oskarżonego P. B. , który również miał na sobie zakrwawione

ubranie . W toku przeszukania oskarżonego P. B. ujawniono u niego telefon N. należący do pokrzywdzonego H. B. . Następnie obaj oskarżeni zostali przewiezieni do KPP w L. .

Natomiast z zeznań świadka W. Ż. wynika iż w dniu 15 listopada 2017 r. rano gdy przyjechał do J. na osiedle (...) by przejąć dyżur na ochronie za pokrzywdzonego H. B. po wejściu do budki ochrony zastał w niej pobitego pokrzywdzonego H. B. . W swoich dalszych zeznaniach świadek W. Ż. opisał co o tym zdarzeniu u opowiedział mu pokrzywdzony oraz że wezwał na miejsce zdarzenia policję i koordynatora ochrony (k. 22 i k. 472-473) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Natomiast świadek H. B. – pokrzywdzony w niniejszej sprawie w postępowaniu przygotowawczym stwierdził iż w dniu 15 października 2017 r. około godz. 05.00 gdy pełnił dyżur na ochronie osiedla (...) w J. podeszło do niego 3 mężczyzn z których jednym był znany mu osobiście oskarżony P. B.. Jeden z tych mężczyzn zaczął od niego żądać zwrotu 100 zł które miał rzekomo pożyczyć mu oskarżony P. B. . Gdy on stwierdził że oskarżony P. B. nie pożyczał mu żadnych pieniędzy i nie wie o co chodzi oskarżony P. B. pożyczył od niego telefon i gdzieś dzwonił. Następnie ci mężczyźni oddalili się , wcześniej jednak oskarżony P. B. zwrócił mu telefon. Po kilku minutach do budki ochrony wrócił oskarżony P. B. i ponownie chciał pożyczyć od niego telefon, a za nim weszli ci daj pozostali mężczyźni. Jeden z tych mężczyzn złapał go za koszulę na wysokości barku a drugi zaczął go bić po głowie i twarzy w wyniku tego upadł na podłogę . Obaj krzyczeli żeby oddał pieniądze . Następnie jeden z tych mężczyzn zabrał jego szaszetkę z dokumentami i pieniędzmi i telefon i wszyscy trzej wyszli z budki ochrony (k. 52 c i k. 170) . Natomiast na rozprawie przed Sądem pokrzywdzony H. B. stwierdził dodatkowo iż tego dnia oskarżony P. B. kilka razy pożyczał od niego telefon i gdy on był bity to wtedy oskarżony P. B. znajdował się na zewnątrz budki i dzwonił z tego telefonu (k. 471-472 i k. 494-495) .

Na wstępie oceniając zeznania pokrzywdzonego H. B. należy stwierdzić iż jest on osobą chorą na chorobę afektywną dwubiegunową , dlatego do jego zeznań należy podejść z duża ostrożnością i analizować je w oparciu o zapis z monitoringu na który zarejestrowano przebieg tego zdarzenia (k. 175-176) . Należy wskazać iż zeznania pokrzywdzonego H. B. tylko częściowo pokrywają się z tym zapisem z monitoringu (k. 175-176) . Dlatego Sąd uznała prawdziwą tą część zeznań świadka H. B. z której wynika że oskarżeni chcieli od niego zwrotu kwoty 100 zł która rzekomo miał pożyczyć oskarżonemu P. B. oraz że w budce ochroniarskiej był bity przez oskarżonego S. G. (1) następnie został mu zabrana przez napastników szaszetka wartości 50 zł z zawartością pieniędzy w kwocie 490 zł , dowodu osobistego i legitymacji służbowej pracownika ochrony na dane H. B. . Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom świadka H. B. odnośnie roli oskarżonego P. B. w tym zdarzeniu . Na wstępie należy zauważyć iż opinii biegłego psychologa A. W. biorącej udział w przesłuchaniu świadka H. B. na rozprawie w dniu 02 sierpnia 2018 r. wynika iż poziom sprawności procesów poznawczych , w tym zdolność do zapamiętywania i odtwarzania zdarzeń , pozwala pokrzywdzonemu H. B. na relacjonowanie prostych zdarzeń , w których uczestniczył . Uwzględniając okoliczności zdarzenia (pobicie) , wpływ czasu oraz ujawnione przez pokrzywdzonego trudności z pamięcią , jego zdolność do szczegółowego relacjonowania zdarzenia będącego przedmiotem prowadzonego postępowania , zgodnie z jego rzeczywistym przebiegiem jest istotnie obniżona. Relacja pokrzywdzonego zawiera liczne luki pamięciowe . Prawdopodobne jest uzupełnienie przez pokrzywdzonego luk w śladach pamięciowych , zgodnie z przypuszczeniem w celu stworzenia bardziej szczegółowego opisu zdarzenia , co przyczynia się do zniekształcenia relacji (k. 512-513) . Ponadto należy wskazać iż bezpośrednio po zdarzeniu z pokrzywdzonym H. B. kontaktowała się matka oskarżonego P. B. próbując wpłynąć na treść jego zeznań odnośnie roli jej syna w tym zdarzenia . Fakt ten wynika z protokołu oględzin telefonu komórkowego pokrzywdzonego H. B. (k. 171) .

Sąd dał pełną wiarę opinii pisemnej z dnia 24 listopada 2017 r. sporządzonej przez biegłego z zakresu chirurgii ogólnej M. R.. Biegły w sposób logiczny w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyciągnął prawidłowe wnioski które zostały zawarte w opinii. Z opinii z dnia 24 listopada 2017 r. wynika iż w dniu 15 października 2018 r. H. B. doznał obrażenia ciała w postaci masywnego krwiaka okularowego oczodołu

prawego z obrzękiem powieki , rany tłuczonej łuku brwiowego prawego , obrzęku tkanek miękkich policzka prawego powodującego asymetrię twarzy , krwiaka podoczodołowego po stronie lewej , złamania kości nosowych kilkuodłamowe z przemieszczeniem w lewo z obrzękiem tkanek miękkich nosa , złamania kości twarzoczaszki : złamania ściany przysrodkowej i dolnej oczodołu prawego z przemieszczeniem i stłuczeniem oka prawego z masywnym wylewem pod spojówkowym oraz wstrząśnienie siatkówki centralnej oka prawego skutkujące rozstrojem zdrowia na czas powyżej siedmiu dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. (k. 180).

Sąd dał pełną wiarę opinii biegłego psychologa A. W. uczestniczącej w przesłuchaniu pokrzywdzonego H. B. na rozprawie w dniu 02 sierpnia 2018 r. (k. 512-513) jako jasnej , logicznej i fachowej . Opinia ta nie była negowana przez strony postępowania . Z opinii tej wynika iż poziom sprawności procesów poznawczych , w tym zdolność do zapamiętywania i odtwarzania zdarzeń , pozwala pokrzywdzonemu H. B. na relacjonowanie prostych zdarzeń , w których uczestniczył . Uwzględniając okoliczności zdarzenia (pobicie) , upływ czasu oraz ujawnione przez pokrzywdzonego trudności z pamięcią , jego zdolność do szczegółowego relacjonowania zdarzenia będącego przedmiotem prowadzonego postępowania , zgodnie z jego rzeczywistym przebiegiem jest istotnie obniżona. Relacja pokrzywdzonego zawiera liczne luki pamięciowe . Prawdopodobne jest uzupełnienie przez pokrzywdzonego luk w śladach pamięciowych , zgodnie z przypuszczeniem w celu stworzenia bardziej szczegółowego opisu zdarzenia , co przyczynia się do zniekształcenia relacji (k. 512-513).

Sąd dał pełną wiarę jako jasnym , logicznym i fachowym opinią opinii Zakładu (...) z dnia 19 grudnia 2017 r. (k. 228 -234) i z dnia 18 stycznia 2018 r. (k. 267-277). Z opinii tych wynika iż ujawniono ślady krwi pochodzące od pokrzywdzonego H. B. na ubraniach i rzeczach na których ujawniono DNA pochodzące od oskarżonego P. B. i oskarżonego S. G. (1) .

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów dnia 11 stycznia 2018 r. odnośnie oskarżonego S. G. (1) (k. 263-266) jako jasnej , dokładnej i fachowej . Z opinii tej wynika iż u oskarżonego S. G. (1) nie rozpoznano choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego . Rozpoznano natomiast szkodliwe używanie alkoholu oraz uzależnienie od kannabinoli i mefedronu . Ten stan psychiczny oskarżonego w odniesieniu do zarzucanego mu czynu nie znosił ani nie ograniczał zdolności kierowania swoim postępowaniem (poczytalność nie budzi wątpliwości) . Nieprawidłowy rozwój osobowości . Oskarżony S. G. (1) może brać udział w czynnościach procesowych oraz prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 280 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto kradnie , używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. W ujęciu art. 280 § 1 k.k. przestępstwo rozboju polega na kradzieży popełnionej przy użyciu przemocy wobec osoby lub groźby natychmiastowego jej użycia albo przez doprowadzenie człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Rozbój jest przestępstwem złożonym, sprawca bowiem zmierza do dokonania kradzieży, atakując integralność cielesną człowieka (przemoc), jego wolność, zdrowie, a nawet życie. Tak więc przedmiot kradzieży (zaboru) stanowi bliższy przedmiot ochrony (zamachu), natomiast nietykalność człowieka, jego wolność i zdrowie - przedmiot dalszy. Rozbój charakteryzuje się kierunkowością działania sprawcy. Musi on zmierzać do dokonania kradzieży, używając do realizacji tego celu przemocy wobec osoby, groźby natychmiastowego jej użycia albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Jest to więc przestępstwo umyślne, które można popełnić

jedynie z zamiarem bezpośrednim, tak co do celu działania, jak i używanych środków. Zastosowanie rozbójniczych środków musi nastąpić przed lub w czasie dokonywania kradzieży, aby przełamać lub uniemożliwić opór posiadacza przedmiotu kradzieży. Odwrócenie tej kolejności, tj. stosowanie przemocy lub groźby po dokonaniu kradzieży, charakteryzuje inne przestępstwo - kradzież rozbójniczą. Przez przemoc wobec osoby należy rozumieć zastosowanie bezpośredniej przemocy fizycznej skierowanej na ciało człowieka w celu uniemożliwienia lub pokonania oporu, aby następnie dokonać kradzieży (np. bicie, kopanie, duszenie, obezwładnienie i związanie itp.). Chodzi więc o przemoc w znaczeniu analogicznym do czynności wykonawczej określonego w art. 191 § 1 k.k. przestępstwa zmuszania, przy czym przepis ten w kwalifikacji prawnej czynu zostaje pominięty w myśl zasady pochłaniania (mieści się bowiem w znamionach wykonawczych rozboju). Drugim z alternatywnych sposobów popełnienia rozboju jest groźba użycia przemocy wobec osoby. Może ona polegać na groźeniu pobiciem, spowodowaniem uszkodzenia ciała lub zastosowaniem innej formy przemocy fizycznej, przy czym groźba ta nie musi być skierowana bezpośrednio na osobę, której rzecz sprawca chce zagarnąć, ale może np. dotyczyć obecnej przy zdarzeniu osoby najbliższej. Forma wyrażenia groźby nie jest ustawowo określona, nie musi więc być przez sprawcę wypowiedziana, a wystarczy, że jednoznacznie wynika z jego zachowania się. Kolejny sposób zachowania się sprawcy rozboju polega na doprowadzeniu człowieka do nieprzytomności lub stanu bezbronności. Należy przez to rozumieć takie działania, które wprawdzie nie polegają na zastosowaniu przemocy fizycznej lub groźby natychmiastowego jej użycia, jednakże doprowadzają pokrzywdzonego do utraty przytomności lub czynią go bezbronnym. Utratę przytomności może np. spowodować odurzenie ofiary środkiem farmakologicznym lub chemicznym, natomiast spowodowanie bezbronności może nastąpić w wyniku zamknięcia ofiary w pomieszczeniu, podstępnego zatrzymania samochodu i pozostawienia bezradnej ofiary na szosie, odebrania osobie fizycznie upośledzonej wózka inwalidzkiego itp. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 1 października 1995 r., II KR 128/95 z glosą S. Łagodzińskiego, Prok. i Pr. 1996, nr 12). Zdaniem Sądu Najwyższego, przez stan bezbronności należy również rozumieć sytuację, gdy wielość napastników lub znaczna dysproporcja sił pozbawia pokrzywdzonego możliwości oporu lub też możliwość tę w istotnym zakresie ogranicza (zob. wyr. z 14 VI 1989 r., V KRN 99/98, OSNKW 1989, nr 12, poz. 48). (za Komentarz do art. 280 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.)

Przestępstwo określone w art. 280 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym, do którego znamion należy skutek w postaci zaboru rzeczy. Do znamion skutku nie należy natomiast dokonanie zamachu na osobę. Sam zamach wywołujący określone konsekwencje, jeżeli sprawca nie zdołał zawładnąć rzeczą, stanowi jedynie usiłowanie rozboju. Przestępstwo określone w art. 280 § 1 k.k. należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy ukierunkowane było na określony cel, którym jest zamiar przywłaszczenia rzeczy. (za Komentarz do art. 280 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Zoll (red.), A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Cwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.).

Natomiast zgodnie z treścią art. 275 § 1 k.k. karze podlega kto posługuje się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe lub dokument taki kradnie lub go przywłaszcza. Przedmiotem ochrony jest wiarygodność dokumentów stwierdzających tożsamość lub prawa majątkowe określonej osoby, prawo do dysponowania takimi dokumentami przez osobę, której dotyczą, a pośrednio także prawa majątkowe tej osoby (Wróbel (w:) Zoll II, s. 1358). Strona przedmiotowa przestępstwa z art. 275 § 1 k.k. polega na posługiwaniu się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe, na kradzieży takiego dokumentu lub jego przywłaszczeniu. „Posługiwanie się” oznacza tyle co użycie czegoś jako środka, narzędzia do osiągnięcia jakiegoś celu (Słownik..., t. 2, s. 839). Na gruncie analizowanego przepisu „posługiwanie się” należy rozumieć jako okazywanie cudzego dokumentu jako własnego lub powoływanie się na jego treść (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 10 listopada 1999 r., II AKa 188/99, KZS 1999, z. 11, poz. 28). W zakresie posługiwania się cudzym dokumentem przepis art. 275 § 1 k.k. określa przestępstwo formalne (bezsuktkowe), zaś w odniesieniu do kradzieży i przywłaszczenia - materialne (skutkowe). Skutkiem jest wyjęcie cudzego dokumentu przez sprawcę z władztwa osoby uprawnionej (Zawłocki (w:) Wąsek II, s. 695; Piórkowska-Flieger, Przestępstwa..., s. 3). Jest to przestępstwo powszechne. W przypadku czynności w postaci kradzieży i przywłaszczenia konieczna jest umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego; w przypadku

posługiwania się - w grę wchodzi również zamiar ewentualny (za Marek Mozgawa Komentarz do art. 275 kodeksu karnego) .

Natomiast przepis art. 157 § 1 k.k. stanowi iż, karze podlega , kto powoduje naruszenie czynności ciała lub rozstrój zdrowia , inny niż określony w art. 156 § 1 k.k. . W treści art. 157 § 1 k.k. określony został jeden z typów spowodowania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, innego niż określony w art. 156 § 1 k.k. . Kodeks karny dzieli te „inne” naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia na dwie kategorie, przyjmując za kryterium podziału okres trwania naruszenia narządu ciała lub rozstroju zdrowia „dłużej niż 7 dni” i „nie dłużej niż 7 dni”. Można więc na tej podstawie wyróżnić, obok ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, o którym jest mowa w art. 156 k.k. , średni uszczerbek na zdrowiu, trwający dłużej niż 7 dni (art. 157 § 1 k.k.) oraz lekki uszczerbek na zdrowiu, trwający nie dłużej niż 7 dni. Podział uszczerbków na zdrowiu w art. 157 k.k. na średnie i lekkie odgrywa rolę przy kwalifikacji typów popełnionych umyślnie. Przedmiotem ochrony w przypadku przestępstw określonych w art. 157 § 1 k.k. jest zdrowie . Przestępstwa określone w art. 157 § 1 k.k. , popełnione w formie działania, mają charakter powszechny, tzn. mogą być popełnione przez każdego. Z uwagi na to, że są to przestępstwa skutkowe, w formie zaniechania mają charakter indywidualny - mogą być popełnione tylko przez osobę, na której ciążył prawny, szczególny obowiązek zapobiegnięcia nastąpienia uszczerbku na zdrowiu. Skutek określony w art. 157 § 2 k.k. oddziela od skutku charakteryzującego typ czynu zabronionego opisanego w art. 157 § 1 k.k. okres trwania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia nie dłużej niż 7 dni.

Przestępstwo określone w art. 157 § 1 k.k. może być popełnione umyślnie zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i z zamiarem wynikowym. Konieczne jest również w wypadku przestępstwa określonego w art. 157 § 1 k.k. sięgnięcie do konstrukcji zamiaru ogólnego. Sprawca nie musi uświadamiać sobie i na przykład chcieć, aby powodowany przez niego uszczerbek na zdrowiu trwał dłużej niż 7 dni albo nie dłużej niż 7 dni. Wystarczy, dla przyjęcia realizacji znamion typu określonego w art. 157 § 1 k.k. , że sprawca chciał albo przewidując możliwość na to się godził, że spowodowany uszczerbek na zdrowiu nie będzie lekki. Natomiast warunkiem odpowiedzialności z art. 157 § 2 k.k. jest zaistnienie jakiegokolwiek uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia . Nieznaczne ślady na ciele np. niewielkie siniaki czy zadrapania nie stanowią uszkodzenia ciała i nie uzasadniają kwalifikacji z art. 157 k.k..

Zgodnie z treścią art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Przepis ten określa zasady orzekania w sytuacjach tzw. zbiegu przepisów ustawy, to znaczy w sytuacji , gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej . W przepisie tym ustanowiono zasadę kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy , który polega na tym , że gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu stawy karnej , sprawca zostaje skazany na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

W powyższej sprawie oskarżeni P. B. i S. G. (1) wypełnili wszystkie znamiona czynu zabronionego czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanego w pkt. 1 zarzutu . Oskarżeni P. B. i S. G. (1) w dniu 15 października 2017 roku w J. w budce ochroniarskiej mieszczącej się przy ul. (...) , woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu wraz z innym nieustalonym mężczyzną , dokonali rozboju na osobie H. B. w ten sposób , iż używając przemocy polegającej na uderzaniu go pięściami po twarzy i głowie spowodowali u niego obrażenia ciała a następnie zabrali w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 490 zł , saszetkę wartości 50 zł , telefon komórkowy marki N. wartości 200 zł , dowód osobisty w/w i legitymacji służbowej pracownika ochrony ogólnej wartości strat 740 zł na szkodę H. B. . W wyniku tego zdarzenia pokrzywdzony H. B. doznał obrażeń ciała w postaci : masywnego krwiaka okularowego oczodołu prawego z obrzękiem powieki , rany tłuczonej łuku brwiowego prawego , obrzęku tkanek miękkich policzka prawego powodującego asymetrię twarzy , krwiaka podoczodołowego po stronie lewej , złamania kości nosowych kilkuodłamowe z przemieszczeniem w lewo z obrzękiem tkanek miękkich nosa , złamania kości twarzoczaszki : złamania ściany przyśrodkowej i dolnej oczodołu prawego z przemieszczeniem i stłuczeniem oka prawego z masywnym wylewem pod spojówkowym oraz wstrząśnienie siatkówki centralnej oka prawego skutkujące rozstrojem zdrowia na czas powyżej siedmiu dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. . Fakt ten wynika wprost opinii pisemnej z dnia 24 listopada 2017 r. sporządzonej przez biegłego z zakresu chirurgii ogólnej M. R. (k. 180). Tak więc działanie oskarżonych P. B. i S. G. (1) polegało na kradzieży popełnionej przy użyciu przemocy wobec

osoby pokrzywdzonego H. B. . Należy wskazać iż rozbój charakteryzuje się kierunkowością działania sprawcy. Musi on zmierzać do dokonania kradzieży, używając do realizacji tego celu przemocy wobec osoby, groźby natychmiastowego jej użycia albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Jest to więc przestępstwo umyślne, które można popełnić jedynie z zamiarem bezpośrednim, tak co do celu działania, jak i używanych środków. Zastosowanie rozbójniczych środków musi nastąpić przed lub w czasie dokonywania kradzieży, aby przełamać lub uniemożliwić opór posiadacza przedmiotu kradzieży. Niewątpliwym jest iż zachowanie oskarżonych P. B. i S. G. (1) spełnia wszystkie te przesłanki . Należy wskazać iż oskarżeni P. B. i S. G. (1) wraz z nieustalonym dotychczas trzecim sprawcą działając wspólnie i w porozumieniu w wykonaniu tego samego zamiaru doprowadzili pokrzywdzonego H. B. do stanu bezbronności stosując wobec niego przemoc w postaci uderzenia uderzaniu go pięściami po twarzy i głowie , zażądają od niego wcześniej kilkukrotnie wydania pieniędzy w kwocie 100 zł które ten miał być rzekomo winien oskarżonemu P. B. mimo iż doskonale że ten dług nigdy nie istniał . Najpierw o godz. godziny 5.20 oskarżony P. B. wszedł sam do budki ochroniarza , gdzie uderzył pokrzywdzonego H. B. pięścią w twarz powodując krwawienie u pokrzywdzonego . Następnie wykorzystując stan bezbronności pokrzywdzonego zabiera w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki N. o wartości 200 zł należący do pokrzywdzonego i ucieka z budki o godz. 5.23 w stronę osiedla . Gdzie spotyka oskarżonego S. G. (1) i nieustalonego mężczyznę o imieniu K. i informując ich o tym co się stało . Następnie oskarżony S. G. (1) wraz z nieustalonym mężczyzną o imieniu K. weszli do budki ochrony o godz. 05.29 . Tam oskarżony S. G. (1) kilkakrotnie uderzył pokrzywdzonego H. B. pięścią w twarz i w głowę zaś nieustalony mężczyzna o imieniu K. krzycząc zażądał by pokrzywdzony oddał pieniądze które miał mu rzekomo pożyczyć oskarżony P. B. . Następnie gdy pokrzywdzony upadł na podłogę oskarżony S. G. (1) wspólnie z nieustalonym mężczyzną o imieniu K. wykorzystując stan bezbronności pokrzywdzonego zabierają w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 490 zł , saszetkę wartości 50 zł , dowód osobisty pokrzywdzonego H. B. i legitymację służbową pracownika ochrony na dane H. B. . Fakty te wynikają częściowo z wyjaśnień oskarżonych w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz A. B. (2) (k. 15 i k. 472) , J. P. (k. 45 i k. 473) i świadka H. B. (k. 52 c , k. 170 , k. 471-472 i k. 494-495) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dowodami w postaci : postaci protokołu zatrzymania osoby (k. 3 i k. 5) , protokołu badania stanu trzeźwości (k. 7 i k. 8) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 9-11, k. 12-14) , protokołu oględzin (k. 19-21, 21a-21c) , protokołu przeszukania osoby (k. 25-27, k. 28-31) , protokołu przeszukania pomieszczeń mieszkalnych (k. 34-35, k. 38-39) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 42-44) , materiału poglądowego (k. 57) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 58-60) , protokołu okazania (k. 72-75) , materiału poglądowego (k. 76) , protokołu okazania osoby (k. 78- 81) , protokołu oględzin (k.82-86, k. 87, k. 88, k. 89) , zaświadczenia o tożsamości (k. 114, k. 119) , protokołu oględzin rzeczy (k. 161-162a) , protokołu pobrania materiału porównawczego (k. 166-167, k. 173) , odpisu protokołu oględzin zapisu z monitoringu (k. 175-176) , opinii lekarska (k. 180) i opinii z zakresu badań genetycznych (k. 228-234, k. 267-277) . Podnieść należy iż wersje przebiegu tego zdarzenia przedstawiona w wyjaśnieniach oskarżonych , które się wzajemnie wykluczają nie znalazł potwierdzenia w dowodach w postaci protokołu oględzin zapisu z monitoringu (k. 175-176) i opinii Zakładu (...) z dnia 19 grudnia 2017 r. (k. 228 -234) i z dnia 18 stycznia 2018 r. (k. 267-277)

Należy ponadto wskazać iż oskarżony S. G. (1) na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia tego czynu (k. 469-470). Natomiast oskarżony P. B. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do kradzieży telefonu marki N. należącego do pokrzywdzonego (k. 101-102 , k. 118) .

Tym samym wina oskarżonych oskarżeni P. S. S. G. (2) co do popełnienia przez nich czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanego w pkt. 1 zarzutu nie budzi wątpliwości .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonych oskarżeni P. B. i S. G. (1) nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonym karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonych P. B. i S. G. (1) czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonych dobra oraz okoliczności działania oskarżonych . Oskarżeni oskarżeni P. B. i S. G. (1) naruszyli bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudze mienie oraz zdrowie człowieka. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt , iż oskarżeni oskarżeni P. B. i S. G. (1) byli karani (k. 486 i k. 489) .

Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonych oskarżeni P. B. i S. G. (1) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu P. B. za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisany w pkt. 1 zarzutów na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu S. G. (1) za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisany w pkt. 1 zarzutów na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 4 lat pozbawienia wolności .

Orzeczone wobec oskarżonego P. B. kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i wobec oskarżonego S. G. (1) kara 4 lat pozbawienia wolności spełniają wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiadają stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonych funkcję wychowawczą i powstrzymać ich w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania oskarżonych P. B. i S. G. (1) podczas popełnienia zarzucanego im czynu. . Ponadto oskarżeni P. B. i S. G. (1) byli już karani co miało wpływ na wymiar kary pozbawienia wolności. Wobec treści art. 69 § 1 i 2 k.k. i faktu iż czyn z art. 280 § 1 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności od lat 2 do 12 w niniejszej sprawie można było wymierzyć oskarżonym P. B. i S. G. (1) tylko bezwzględną karę pozbawienia wolności . Należy zauważyć iż tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonych P. B. i S. G. (1) do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać ich od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonych P. B. i S. G. (1) funkcję represyjną .

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu P. B. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15 października 2017 r. godz. 06.35 r. do dnia 15 maja 2018 r. godz. 12.05..

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd na poczet orzeczonej w punkcie 2 wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu S. G. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15 października 2017 r. godz. 06.35 r. do dnia 15 maja 2018 r. godz. 12.05. .

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd nałożył na oskarżonych S. G. (1) i P. B. obowiązek częściowego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz H. B. solidarnie kwoty 500 zł (pięćset złotych) . Nałożenie na oskarżonych S. G. (1) i P. B. obowiązku częściowego naprawienia szkody ma zrealizować wobec niego cele wychowawcze i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata P. W. kwotę 723,24 zł (siedemset dwadzieścia trzy złote dwadzieścia cztery grosze) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego P. B. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata A. B. (1) kwotę 723,24 zł (siedemset dwadzieścia trzy złote dwadzieścia cztery grosze) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego S. G. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonych P. B. i S. G. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę ich dochody .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.